

# Monsaraz - Évora.





De zon probeert door de wolken te prikken.



Brug over de Guadiana.



Solarpark in Spanje.



**29-10-2010.**  
**Monsaraz - Évora.**  
Vroeg op de ochtend roept een vrouwenstem me: "Nart". Geen droom erom heen, Tineke was het ook niet en later op de dag komen er gelukkig geen telefoontjes of SMS-en.



Monsaraz.

Na een tevergeefse blik op de caravanplaats hoger tegen de muur aan (de WC moet leeg) vertrekken we om 9.10 uit Monsaraz. (Na 3423 km). We rijden via de lange brug over het stuwmeer (Rio Guadiana) Spanje in (3430 km) om in het plaatsje Vila Nueva del Fresno bij station Iberdoex de gasfles om te wisselen. We tanken er ook maar diesel en kunnen tot onze opluchting ook de WC legen.

Dan gaat het weer naar Portugal terug (10.00 3438 km). Links voor ons zien we nu wat beter Mourão liggen. Zo te zien ook een mooie stad. We steken de Rio Guadiana over, werpen daar een laatste blik op Monsaraz en rijden onder steeds donkerder wordende wolkenhemel naar Évora.



Évora.



Évora.



Aquaduct in Évora.



Onderweg zien we opnieuw veel en grote wijngaarden. “Nieuw” landschapselement zijn plantages met nog vrij jonge dennen. Om 11.00 doen we boodschappen bij een Modelo nog net in Reguengos de Monsaraz.

In Évora zoeken we een grote parkeerplaats op tegen de universiteit aan. Om goed 12 uur lunchen we daar eerst. Het was intussen stevig gaan regenen. We zoeken even een stillere parking op onder de olijfbomen aan de Ave Tulio Espanca. Twee keer stappen we op om de stad te bezichtigen en twee keer worden we door hevige regen terug naar binnen gedreven. Om half vier zoeken we de camping op, daar kan Tineke tenminste haar verhaal uploaden. Morgen beter? De voorspellingen zijn slecht.



Évora.



Portas do Raimundo, Évora.

### 30-10-2010. Évora.

Somt regent het, dan hoost het, maar deze dag begint nat en zal nagenoeg zonder pauze nat zijn. Tot 11.30 uur schrijf ik eerst nog wat aan achterstallige verslagen, dan lozen en tappen we water, leveren kaartjes bij de receptie in en rijden om 12 uur terug naar de 2e parking van gisteren (tussen de N380 en 114 in). Onderweg doen we boodschappen bij een Modela bij een modern complex winkels.

In vergelijking met gisteren is het weer nu beter qua wind. De regen valt nu vrijwel loodrecht uit de lucht.

Om één uur lopen we onder de parapluï via de Portas do Raimondo de stad in. We doen het grootste deel van de Voetwijzerwandeling no 14 door deze museumstad, die compleet onder bescherming van de UNESCO heritage fund staat.

[Zie de PDF-file.](#)

Om goed 18 uur komen we terug bij Zippy, zetten de plu aan de kant, jassen en schoenen uit en eerst een lekker portje. Wat een dag, dit vergeten we niet meer.



Évora.

# Évora - Santarém - Alcobaça.





N114.

### 31-10-2010. Évora - Santarém - Alcobaça.

Met 3540 km op de teller gaan we om 10.15 (Portugese wintertijd) de N114 op naar Montemor-o-Novo.

De zon schijnt in een halfbewolkte hemel. Ten opzichte van gisteren uiteraard heel goed. Kurkeiken, olijfbomen, eucalyptussen en bruine koeien met lange horens zien we. In het begin zien we diverse verwijzingen naar megalieten. De akkers hebben hier allemaal her en der steenhopen, waar kleine olijfboompjes op staan.

Tegen 11 uur stoppen we even en maak ik foto's van nieuwsgierige koeien, een vlucht van wel 50 Kieviten en een groepje kale dode bomen met grote nesten in hun toppen.



Montemor-o-Novo.



Kieviten.





Lavre.



Coruche.



Zicht vanaf de Capela de N.S. do Castelo.







N.S. do Castelo.

20 minuten later zien we bakstenen iglo's (om houtskool te maken?) en sinds lange tijd weer denennen. Van die denennen worden soms hars afgetapt, zoals ze rubber van rubberbomen tappen.

Om 11.30 gaan we net voor Coruche 5 bruggen over. In Coruche stoppen we even en lopen een lange trap op naar de Capela de NS do Castelo. Daar heeft men een heel aardig zicht op de stad, de rivier en de grote vlakten aan de andere kant van de rivier. De kapel lijkt meer een klein klooster en is een lokale bedevaartplaats. In een kamertje links voor in de kerk, zien we honderden foto's van hoofdzakelijk soldaten. Die zijn daar neergehangen om bij Maria behouden thuiskomst van de vele coloniale oorlogen af te smeken. Twee dames die voor ons dat kamertje ingingen vertellen het een en ander erover.





Pelourinho, Coruche.



Via de trap onder de kapel lopen we Coruche weer in en zoeken even naar een kroeg die volgens de Capitoolgids mooie azulejoswanden heeft. De straat vinden we wel (Rua de Santarém), maar de kroeg niet.

Tineke doet wat boodschappen bij de Pingo Doce iets verderop, ik maak de voorruit weer eens schoon.



Santarém.



Santarém.



Om 13.00 rijden we de Tejo over. De brug is veel langer dan de rivier (nu?) breed is.  
In Santarém maken we een wandeling door het oude centrum. [Zie de PDF-file.](#)  
Om 15.35 rijden we verder in de richting van Alcobaça. 10 minuten later begint het te regenen en zijn de ruiten zo weer onder de troep.  
Omstreeks 17 uur bereiken we Alcobaça, waar we vlak bij het klooster een groot parkeerterrein vinden. Omdat dat nogal steil afloopt, maken we eerst nog een rondje door de stad, maar gaan uiteindelijk toch weer terug naar die eerste plek.



Afslag bij Rio Maior.



Parkeerplaats, Alcobaça.

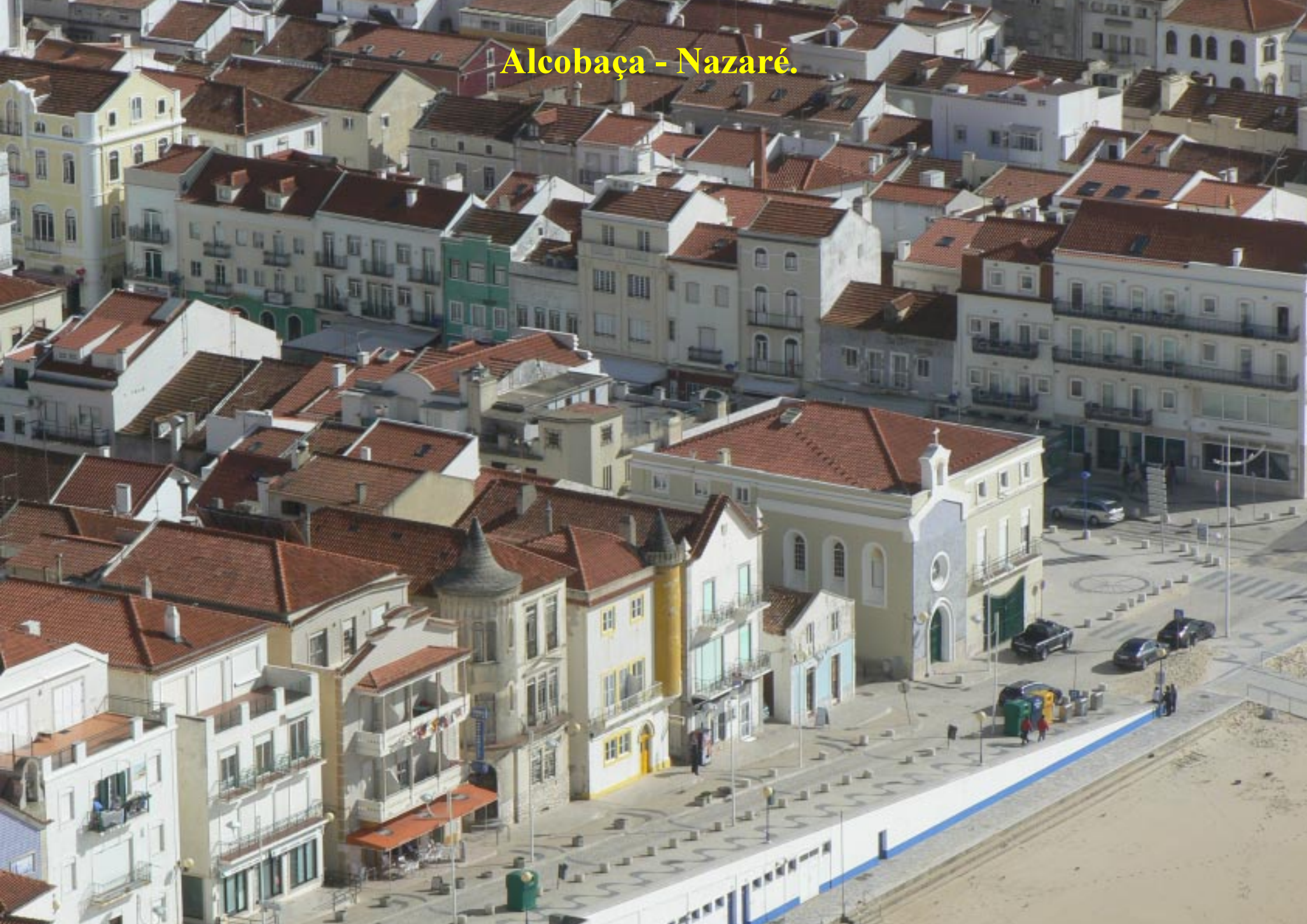


Restaurant Trindade (rechts).

Tegen 7 uur lopen we de trap naar het klooster af en vinden net om de hoek van het plein daar het restaurant Trindade, dat door de Capitoalgids wordt aanbevolen. Daar gaan we dan eten. Het wordt het dagmenu voor beiden met koolsoep vooraf, vis voor Tineke en kip in een potje voor mij. Ik neem nog een entree van een croquet, kaassouflet en een bladerdeegding, lekker. Tineke vindt de kip maar gewoontjes. Na nemen we beiden iets met amandelen, Tineke in een donkerbruine pudding, ik op een cake in een vrij harde laag.



# Alcobaça - Nazaré.





Abdij Alcobaça.

**1-11-2010. Alcobaça - Nazaré.**

Afgelopen nacht moest ik continu oppassen niet uit bed te vallen. Zippy stond wel heel erg schuin. Ook Tineke sliep niet echt goed. Gedeeltelijk ook, omdat de hele nacht door auto's aankwamen en weer vertrokken. Er was verderop een feest aan de gang. (Achteraf denken we dat dat vanwege Aller Heiligen vandaag was.)



Abdij Alcobaça.



Alcobaça.



Souvenirs.

Om goed negen uur lopen we naar de Real Abadia de Santa Maria de Alcobaça. Daar mogen we vanwege de feestdag voor niets naar binnen! [Zie PDF-file voor dit bezoek.](#)

Na afloop kuieren we nog enkele straatjes van Alcobaça door om dan Zippy weer op te zoeken.  
Met 3739 km op de teller rijden we om 11.30 de 15 km naar Nazaré.



Vrouw in traditionele klederdracht.



Rotskust bij Sítio.

Onderweg opmerkelijk veel dennenbossen op de zandgrondheuvels. We klimmen naar de wijk Sítio dat best hoog boven Nazaré ligt.



Nazaré.









Rotskust bij Sítio.

Eerst kijken we bij de een stuk lager gelegen Farol, waar wilde golven op rotsen en strand te pletter gaan. De harde noordelijke wind slaat nevel van de brekende golven af, hetgeen geregeld mini-regenboogjes oplevert.

Een cache aan de voet van de vuurtoren laten we liggen om een gegarandeerd nat pak te voorkomen.

Om 13 uur lunchen we thuis en genieten van het weidse uitzicht. Goed half twee lopen we dan naar het grote plein en kerk van Sítio. Helaas mogen er daar geen foto's binnen worden gemaakt.



Nazaré.



De wonderbaarlijke redding, Sítio.





De vrouwen van Nazaré houden de traditionele kleding nog hoog in ere. Een van de dames die her en der kastagnes, termosos en noten verkopen heeft er een parodiële versie van aangetrokken. Met een lange stok meept ze geregeld de duiven bij haar kraampje weg.  
Wij lopen langs enkele uitzichtpunten, een zeer luidruchtige kroeg en dalen de lange trap naar de stad zelf af.  
We moeten wel, want de tandradbaan is buiten werking.

Parodie op de klederdracht.



Nossa Senhora da Nazaré, Sítio.



Tandradbaan.



Rotskust bij Sítio.



Van 14.30 tot 16.30 lopen we dan langs strand en de boulevard naar de haven op en neer. Her en der worden caches opgepikt. Bij eentje aan de vismarkt (tenminste dat vermoed ik dat het is) zien we een stel staan te twijfelen of ze in die drukte wel een cache kunnen opzoeken. Ik stap er op af en zeg ze mee te willen helpen. Èn vis direct die cache uit de struiken daar! Zo komen we in gesprek met een Pedro en Salome uit Lissabon (“Dois Pedros” cachenaam).

We krijgen een bica koffie en pot thee aangeboden en kleppen op een terrasje bij een oud café over onze avonturen hier in Portugal. Uiteraard geven zij ons nog een waslijst aan te bezoeken plaatsen op. De meeste waren we al van plan. We moeten echter Ericeira niet vergeten. Leuk stel, die vol vuur over van alles en nog wat vertellen. We zoeken ze op de geocaching-site nog wel een keer op.



Vismarkt?



Al met al hebben we een hartstikke leuke middag hier in Nazaré. We hebben van vier tot vijf nodig om terug te komen in Sítio. Daar kijken we nog even in het kapelletje “Ermida da Memória”, waarvan de legende gaat, dat Maria daar eens een ruiter in d'emist heeft gered, toen hij van de rotsen dreigde te vallen. Om goed vijf uur zijn we dus bij Zippy terug. We staan er enige tijd als enige camper, de rest is weer verdwenen. Later (na de mooie zonsondergang) zet een Duitser zich uitgerekend half in ons zicht! Terwijl er overal plaats is. Flauw hè?



Traditionele vissersboot.



Haveningang.



Rotskust bij Sítio.



Marina Nazaré.



Ermida da Memória.



Ermida da Memória.



Zonsondergang in Sítio.

